

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Da den daværende regering trådte til i 1993, tog vi straks fat med mange gode initiativer, der skulle løse de fundamentale problemer i samfundet: stigende ledighed, faldende beskæftigelse, lukninger af virksomheder, tvangsauktioner, et offentligt budgetunderskud på ca. 4 pct. af alt, hvad vi producerer her i landet.

Et af de vigtige initiativer, vi tog blandt mange andre, var skattereformen. Den blev besluttet, den er nu under indfasing, den bliver fuldt gennemført i 1998, og den er god. Derudover kan jeg sige, at regeringen ikke for øjeblikket – naturligvis – har planer om at ændre i sådan en skattereform, for den fungerer. Den når de formål, vi har sat os, og der er fem, og de er enkle.

- Punkt 1. En gradvis omlægning af skat på arbejde.
- Punkt 2. En grøn linje.
- Punkt 3. Lukning af huller i skattesystemet, så retfærdigheden forbedres.
- Punkt 4. Større ensartethed i beskatning af forskellige indkomstarter.
- Punkt 5. At give samfundet en kickstart i økonomien, det er også nået.

Jeg har det budskab til SF derudover: Lad os ikke allerede nu gå ind i en stor konkurrence om, hvem der kan tilbyde mest. For regeringens vedkommende kan jeg sige det enkle, at med skat drejer det sig om det samme, som det drejer sig om med så mange andre vigtige ting:

Pengene skal være der, før man kan bruge dem. Og regeringen har tænkt sig at bruge pengene til andre formål end til forbrugslettelse. Regeringen ser for sig, at vi står foran velfærdssamfundets videreførelse på en række vigtige områder, som også kræver penge; og regeringen ser for sig den anden opgave at få nedtrappet gælden for samfundet, som også kræver penge. Så enkelt er det. Så vigtigt er det at holde fast i.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil indledningsvis gøre nogle betragtninger over skattereformen fra 1993. Med skattereformen i 1993 har regeringen løst mange af de fundamentale problemer, som vi havde i skatte- og afgiftslovgivningen. Det drejer sig om nedsættelse af marginalbeskatningen for lønindkomst, større neutralitet i beskatningen samt en omlægning til mere miljørigtig beskatning.

Med skattereformen har vi fået skabt et bæredygtigt skatte- og afgiftssystem, hvor grund-

strukturen bør ligge fast mange år ud i fremtiden. Princippet om neutralitet, den brede skattebase og omlægningen til miljømæssigt mere forsvarlig afgiftspolitik har gjort vores system modstandsdygtigt over for mange af de påvirkninger, som et dynamisk internationalt samfund byder på.

Når de bærende elementer i et skatte- og afgiftssystem er i orden, giver det et godt grundlag for de beslutninger, som træffes i andre dele af samfundslivet. Det gælder både erhvervslivets beslutninger om investeringer og beskæftigelse og politiske indsatsområder som f.eks. at løse strukturproblemerne på arbejdsmarkedet.

Alle ansvarlige politiske partier er enige i, at man ikke kan vende tilbage til fordums smalle beskatningsgrundlag og muligheder for skatte-spekulation og -unddragelse. Som vi har set i den skatte- og afgiftspolitiske debat, kan vi være uenige om satser og andre justeringer, men ikke om grundstrukturen. Skattereformen havde virkning fra 1993. Reformen indfases i årene frem til 1998, for så vidt angår ændringer i skatte- og bidragssatser samt grønne afgifter.

Lad mig slå fast med det samme: Reformen er ikke færdig i 1998 i den forstand, at den er udløbet. Den er faktisk først rigtig begyndt i 1998. Der er derfor ikke tale om et vakuum, som skal udfyldes af en ny skattereform, sådan som man ofte får indtryk af, når man følger debatten.

Men lad mig først repetere, hvad det var, vi mere præcist lavede i 1993. For det første marginalskatterne: I 1993 havde Danmark meget høje marginalskatter også i forhold til udlandet. Så høje marginalskatter er ikke velegnede. De reducerer arbejdsudbudet og hæmmer arbejdsmarkedets fleksibilitet til skade for beskæftigelse og velstand. Derfor var det nødvendigt at påbegynde en nedsættelse af marginalskatterne. Marginalskatterne er blevet nedsat for alle indkomstintervaller med ca. 7 procentpoint.

Arbejdsmarkedsbidraget er et andet element, der er grund til at trække frem. Vi er det OECD-land, hvor indkomstskatten bærer den største andel af de samlede skatter. Eksempelvis udgjorde indkomstskatten knapt 60 pct. af de samlede skatter og afgifter i 1994. I de lande, som vi oftest sammenligner os med, udgør indkomstskatten mindre end 40 pct. Det gælder f.eks. Norge og Holland. I andre lande er hovedvægten lagt på de sociale bidrag. De sociale bidrag i Danmark udgør en forsvindende lille del af de samlede skatter og afgifter.